

נשקים מעבודת הצדיקים שיודעים עבודת רבונם פראוי, שהצדיקים יודעים לספק לכל דרגה ודרגה פראוי. ועל זה וגם (ג) גמליך אשקה. ודאי היא האשה אשר הכיח ה' לכן אדני. ודאי הריא (ס"א בהתעוררות של התפלה שלי) הוא הגוף שהזדמן לאותה הנשמה העליונה.

בא ראה, שהנה נתבאר שתשוקת הנזכר לנזקה עושה נשמה, ותשוקת הנזקה לזכר עולה ומתערב עמה שלמעלה, ונכללים זה עם זה ועושה נשמה. ומשום כך, היא האשה - זהו הגוף ודאי, שהוא זמין לאותו רצון של הנשמה שיצאה מן הזכר.

ואותם הגופים עתידים להתעורר פראשונה, כמו שאמרנו. ולאחר שאלו יקומו, יקומו כל האחרים שבשאר הארצות ויתקיימו בקיום שלם, ויתחדשו בהתחדשות הלבנה, ויתחדש העולם כמו מקדם, ואז כתוב באותו הזמן (תהלים קד) ישמח ה' במעשיו.

ומשום כך, הנה ישפיל עבדי - להחזיר הנשמות כל אחת ואחת למקומה. ירום ונשא וגבה מאד - מהצד של כל אותן הדרגות העליונות, כמו שאמרנו.

(ישעיה נב) כאשר שקמו עליך רבים פן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם, בא ראה, שהנה נאמר שפאשר נחרב בית המקדש והשכינה גלתה לתוף ארצות נכריות ביניהם, מה כתוב? (שם לג) הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר יבפיון, כלם בכו על זה וקשרו בכיה ואבל, וכל זה על השכינה שגלתה ממקומה. וכמה שהיא משתנית מפמו שהיתה, אף כך בעלה לא מאיר אורו והשתנה

תא חזי, דהא אתמר דכד אתחרב פי מקדשא, ושכינתא אתגלי בגו ארען נוכראין בינייהו. מה כתיב, (ישעיה לג) הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר יבפיון. פלהו בכו על דא, וקשירו בכיה ואבלא.

וכל דא עלה דשכינתא דאתגלייא מאתרה, וכמה דאיהי

פלהו אתשקין מפולחנא דצדיקייא דידעי פולחנא דמאריהון פדקא יאות. דצדיקייא ידעי לספקא לכל דרגא ודרגא כדקא יאות. ועל דא וגם (ל) גמליך אשקה. ודאי היא האשה אשר הכיח יי לכן אדני. ודאי ההיא (ס"א בהתעוררת דעלותא דילי) איהו גופא דאזדמן ללהיא נשמתא עלאה.

תא חזי, דהא אתמר דתיאובתא דדכורא לגבי נוקבא עביד נשמתא. ותיאובתא דנוקבא לגבי דכורא סלקא ואתערב בהדה דלעילא ואתפליל דא בדא ועביד נשמתא. ובגין כך היא האשה. דא הוא גופא ודאי דאיהו זמינא ללהוא רעותא דנשמתא דנפקא מן דכורא.

ואינון גופין זמינין לאתערא בקדמיתא כדקאמרן. ולבתר דאלין יקומון, יקומון פל אתרנין דבשאר ארעאן, ויתקיימו בקיומא שלים, ויתחדשו פחדותא דסיהרא, ויתחדש עלמא כמלקדמין. וכדין פתיב בההוא זמנא (תהלים קד) ישמח יי במעשיו.

ובגין כך (ישעיה נב) הנה ישפיל עבדי, לאהדרא נשמתין פל חד וחד לאתריה. ירום ונשא וגבה מאד, מסטרא דכל אינון דרגין עלאין פדקאמרן.

כאשר שקמו עליך רבים פן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם. (ישעיה נב)

תא חזי, דהא אתמר דכד אתחרב פי מקדשא, ושכינתא אתגלי בגו ארען נוכראין בינייהו. מה כתיב, (ישעיה לג) הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר יבפיון. פלהו בכו על דא, וקשירו בכיה ואבלא. וכל דא עלה דשכינתא דאתגלייא מאתרה, וכמה דאיהי